

Nr 245

Av herr Dickson, *angående en ojävig prövning av viss fråga rörande riksdagsledamöternas arvoden.*

Vid ett par tidigare tillfällen har riksdagen haft att ta ställning till motionsförslag om hur man bör förfara när ändringar i riksdagsledamöternas arvodesförhållanden m. m. skall fastställas. Det har i de åsyftade motionerna framhållits, att det från flera synpunkter är olämpligt att riksdagsledamöterna själva först sätter sig ner och värdesätter sina egna prestationer och uppoffringar och därefter, på grundval av dessa i egen sak gjorda överbäganden, fixerar arvoden m. m., utan att ärendet varit föremål för rådgivning från något som helst utanför riksdagen stående organs sida.

De nämnda motionsförslagen har visserligen avslagits av riksdagen, men när frågan om ändringar i riksdagsledamöternas ersättning förra hösten togs upp, hade motionens syfte ändå i stort sett tillmötesgått, i det att förslagen avgavs av en kommitté utan parlamentariskt inslag.

Glädjen var dock kort; ett återfall till den gamla, olämpliga ordningen skedde, när man nyligen skulle avgöra huruvida andra kammarens genom junivalet återvalda ledamöter skulle erhålla fullt årsarvode, trots att kammaren under en kortare tid varit upplöst. I detta fall avgjordes frågan av ett av fungerande riksdagsledamöter sammansatt internt organ.

Billighetsskäl av flera slag må tala för att den lösning som man stannade för var försvarlig och moraliskt riktig, men tydligt är att man kan finna formskäl som pekar hän mot att ett motsatt ställningstagande bort tillämpas. Kritik mot förfarandet har också från skilda håll framkommit.

Eftersom i det aktuella fallet delade meningar uppstått och kvarstår, anser jag — i konsekvens med tidigare inställning i hithörande frågor — att av principiella skäl en ojävig prövning i efterhand bör ske härvidlag, och jag får därför hemställa,

att riksdagen må hos regeringen begära att ett utoparlamentariskt organ måtte utses och beredas tillfälle att uttala sig om det sätt på vilket spörsmålet om 1958 års arvode till andra kammarens vid junivalet återvalda ledamöter lösts.

Stockholm den 27 januari 1959

James I. A. Dickson